

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Voljo za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 278. — Štev. 278.

NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 27, 1936 — PETEK, 27. NOVEMBRA 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

GREEN SVARI PRED SAMOPAŠNOSTJO KONGRESA

PREDLOG, NAJ BI FEDERACIJA USTANOVILA SVOJO LASTNO POLITIČNO STRANKO—PROPADEL

Govornik je zatrjeval, da so se doslej izjalovila še vse ameriške delavske politične stranke. — Lewis in Green bosta hodila vsak svojo pot. — Sklad za starostno pokojnino je treba zaščititi, da ne bo porabljen v druge namene.

TAMPA, Fla., 26. novembra. — Predsednik Ameriške Delavske Federacije je danes zahteval, naj kongres sprejme dodatek k postavi za socialno zavarovanje, da bo ogromen sklad, ki se bo sčasoma nabral, zaščiteno pred "samopašnostjo" kongresa.

Leta 1928 bo v tem skladu šestinštirideset tisoč milijonov dolarjev. Za vsako letno izplačilo pokojnin bo pa treba posebnega kongresnega dovoljenja, vsled česar obstaja nevarnost, da kongres ne bo dal tega dovoljenja oziroma bo porabil denar v druge svrhe.

Na programu je bilo tudi kočljivo vprašanje glede zmanjšanja število nezaposlenih.

Govorniki so poudarjali, da bo morala industrija uveljaviti sistem, ki bo omogočil delo nezaposlenim. Krajši delovni čas bo menda edina pot iz te zagate.

TAMPA, Fla., 26. nov. — Na tukajšnji konvenciji Ameriške Delavske Federacije se je danes pokazalo, da je Federacija v nekaterih ozirih še vedno na istem stališču kot je bila ob svoji ustanovitvi pred šestinpetdesetimi leti. Z veliko večino je bilo namreč sklenjeno, da mora ostati Federacija ne-strankarska in da je odločno proti ustanovitvi neodvisne delavske stranke.

Ta politika je bila utemeljena z besedami: — Iz za zadnje konvencije se ni nič zgodilo, kar bi nas moglo odvrniti od tega sklepa.

Prepada, ki je nastal med izvršnim odborom Federacije ter med Lewisovim odborom za industrijalno organizacijo (C. I. O.), najbrže ne bo moč goče premostiti.

Charles P. Howard, predsednik unije črkostavcev in tajnik Lewisovega odbora je konferiral s G. M. Harrisonom, predsednikom unije železničarjev in tajnikom A. F. of L. poravnalnega odbora ter pozneje podal naslednjo izjavo:

— Dokler bo izvršni odbor Federacije vztrajal na stališču, da je treba Lewisovo skupino izključiti in dokler si bo izvršni odbor prilaščil oblast vmešavanje v neodvisne unije, mi ne preostaja drugega kot vse mednarodne unije, s katerimi lahko stopim v stik, pozvati, naj izstopijo iz Ameriške Delavske Federacije.

Alex Rose, podpredsednik unije klobučarjev, je pozival delegate, naj ustanove politično delavska stranko.

— Postave, ugodne za delavce — je dokazoval, — lahko dobimo edinole pod pogojem, če pošljemo v kongres moče, ki bodo delali po našem naročilu. Če že nočemo ustanoviti posebne delavske stranke, moramo mi delavci že vsaj pri volitvah enotno nastopiti.

Dosti delegatov mu je pritrjevalo, toda debata je bila zaključena, ko je izjavil John P. Frey, predsednik unije kovinarjev: — Zgodovina nas uči, da se je v preteklosti še vsaka politična delavska stranka temeljito izjalovila.

Nato je bil sprejet predlog, naj bo Federacija tudi v prihodnjem nepolitična. Ta sklep je v zvezi z odlokom izvršilnega odbora, ki je odredil suspenzijo Lewisove skupine.

Pogodba med Nemčijo in Japonsko

ŠPANSKA VLADA JE DALA ZAPRETI POSLANIŠTVA

Nemško poslaništvo je dalo zavetje španskim fašistom. — V poslaništvu je bilo tudi mnogo orožja. — Fašisti odbili napad republikancev.

MADRID, Španija, 26. nov. — Na povelje španske republikanske vlade so vojaki zasedli in zapečatili nemško in italijansko poslaništvo. V nemškem poslaništvu je bilo aretiranih več španskih fašistov.

Španska vlada je obema poslaništvoma poslala ultimatum, da do ene popoldne izženejo vse fašistične begunce.

Oba poslaniška sta se neovirano odpeljala s svojimi štabi v avtomobilih, katere so jim dali na razpolago drugi poslaniški. Po njihovem odhodu so vojaki v poslaništvih našli več ljudi. Ko so že hoteli zapreti in zapečatiti poslaništva, so vojaki našli veliko zalogo orožja in municije.

TALAVERA de la Reina, Španija, 26. novembra. — Vlada vojaki so nepričakovano napadli Talavera de la Reina, ki je provijančna zaloga fašistične armade 70 milj jugozapadno od Madrida.

Prebivalci, ki so se počutili varne daleč za fašistično črto, so bili presenečeni, ko so zgodaj zjutraj pričeli artilerijski izstrelki padati na mesto.

Ko se je megla razpršila, je 23 fašističnih aeroplanov s strojnimi puščicami pričelo obstreljevati republikanske artilerijske postojanke. Sledujoč se je morala republikanska artilerija umakniti.

MADRID, Španija, 26. nov. — Štirje fašistični aeroplani so bombardirali republikansko postojanko v Madridu, nakar so se zopet umaknili, predno so branitelji imeli čas pričeti na nje streljati.

Takoj po zračnem napadu se je dvignilo v zrak 12 vladnih aeroplanov, da stražijo nad mestom, toda sovražni aeroplani se niso več prikazali.

Vlada je vrgla v Vseučiliško mesto svojo silo, da prežene fašiste iz vseučiliških poslopj.

V poslopju vseučiliške klinike se nahaja 2000 Marokancev, katere republikanci nprestano oblegajo.

LONDON, Anglija, 26. nov. — Kot poroča Reuterjeva časniškarska agentura je neka fašistična bojna ladja streljala na nek ruski parnik v gibraltarski morski ožini. Ruski parnik je vozil proti vzhodu in je bil oddaljen 5 milj od španskega obrežja.

TAJNI AGENTI V BUENOS AIRES

Detektivi se z argentinsko policijo posvetujejo o varnosti za predsednika Roosevelta. — Predsednik bo prišel 30. nov. v Argentino.

BUENOS AIRES, Argentina, 25. nov. — Poveljnik tajne policije Bele hiše polkovnik E. W. Sterling je s petimi svojimi detektivi prišel v Buenos Aires, da se s policijskimi oblastmi posvetuje glede varstva za predsednika Roosevelta, ki bo prišel v Argentino 30. novembra.

Predsednik Roosevelt se bo udeležil otvoritve pan-ameriške mirovne konference 1. decembra. Drugega decembra pa bo zopet odpotoval iz Buenos Airesa.

Detektivi so dospeli z aeroplanom iz Rio de Janeiro in so se še prej ustavili v Montevideo, kamor bo predsednik dospel 3. decembra. V Montevideo bo ostal 6 ur ter bo obiskal predsednika Gabriela Terrera.

Ljudska fronta za mir, katero so sklicale argentinske žene in že sedaj zboruje, je protestirala proti aretaciji peruanske ženske voditeljice Magde Portal, čilski socialist in novoizvoljeni tajnik konference je vložil protest. Senorita Portal je bila aretirana ko je hotela edpotovati v Buenos Aires.

Za predsednico ženske konference je bila izvoljena argentinska socialistinja Alicia Moreau de Justo. Članica ameriškega narodnega odbora za preprečitev vojn Josephine Seahin je bila izvoljena za častno predsednico.

ke in nekaj Amerikancev v Valencijo.

V Madridu pa bo še vedno ostalo kakih 60 Amerikancev, ki bodo stanovali v poslaništvu, katero bo ščitila španska vojska straža in ameriška zastava.

One, ki nameravajo razveseliti svoje v domovini z denarnim darom, opozarjamo, da nam morajo biti pošiljatev poslani do 9. decembra, če hočejo, da bodo za Božič dostavljene naslovnikom v domovini.

Kdor pošlje po 9. decembru in želi, da bo pošiljatev pravočasno dostavljen a, mora priložiti \$1. za kablogram.

POTNIŠKI ODDELEK
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York City

NEMČIJI NAJ BODO VRNJENE VSE KOLONIJE

Tako zahteva voditelj angleških fašistov Mosley. — Ni zadovoljen z zvezo Anglije s Francijo.

NORTHAMPTON, Anglija, 24. novembra. — Voditelj angleških fašistov sir Oswald Mosley je v svojem govoru zahteval, da Anglija vrne Nemčiji kolonije, ki so ji bile vzete po versailleski mirovni pogodbi. Po njegovem zatrdilu bi vrnitev kolonij mnogo pripomogla k evropskemu miru in prijateljstvu.

"Če petnajst let," je rekel Mosley, "je Hitler pridigal prijateljstvo z Anglijo. N o v a Nemčija je zgrajena na idealu, ki je ravno nasproten idealu stare Nemčije."

Mosley je zatrjeval, da Nemčija potrebuje surovine, kar je Hitler ponovno povdarjal, poleg tega pa te kolonije sploh niso angleške. Anglija jih samo upravlja kot mandat Lige narodov in od njih nima nikakih koristi. Kot pravi Mosley, povzročajo Angliji samo stroške, medtem ko bi Nemčija od njih imela dobiček.

"Anglija se nahaja vsled svoje zveze s Francijo in Rusijo v napačnem taboru," je rekel Mosley. "Kdorkoli bi se hotel bojevati z Nemčijo, Italijo in Japonsko, je zrel za samomorilni klub."

Bivše nemške kolonije, katerih upravo je po svetovni vojni prevzela Anglija, so: Nemška Vzhodna Afrika, Nemška Južnozpadna Afrika, Kamerun, Togo, otok Nauru, Nova Guineja in Samoa.

LEON BLUM BO STOPIL PROTI STAVKAM

PARIZ, Francija, 24. nov. — Ministrski predsednik Leon Blum je za danes sklical kabineto sejo, ki bo v prvi vrsti razpravljala o najnovejših stavkah. Pri teh stavkah so delavci zopet ostali v tovarnah in "drže roke križem". Vlada pa je oločna v tem, da tega delavcem ne bo več dovolila.

Celo vrsto teh stavk so pričeli kovinski delavci v Lille, ki so zasedli 45 tovarn. Tudi v Nord departmentu je zastavkalo 11.000 delavcev in ne zapuste 40 tovarn. Enake razmere vladajo v kovinski industriji v Tourcoins in Roubaix.

V Parizu je prišlo do spopada med stavkujočimi delavci v tovarni za milo in med stavkuzkazi. Enajst oseb je bilo ranjenih. Oblasti se boje, da bodo te stavke, posebno pa v kovinskih tovarnah, zavzele politični značaj.

POGODBA JE V PRVI VRSTI NAPERJENA PROTI KOMUNIZMU

BERLIN, Nemčija, 26. novembra. — Nemčija in Japonska sta podpisali pogodbo, po kateri se zavezujete, da boste skupno delovali proti komunistični internaciji.

Kako obliko bo zavzelo to skupno delovanje, bo pozneje določeno.

Ta zveza, katere je bila pričakovana, pa vedno zamikana, je zelo poostrišla že tako napete odnošaje med Nemčijo in Rusijo, ker je bil v Novosibirsku zaradi sabotaže obsojen na smrt nemški inženir Emil I. Stieckling in je nemška vlada zahtevala, da naj bo Stieckling pomiloščen.

Značilno je, da ruski poslanik Jakob Suritz ni bil z drugimi diplomati povabljen, da sliži uradno naznanilo o nemško-japonski pogodbi.

Pogodba je bila podpisana v nemškem vnanjem uradu. Hitlerjev posebni svetovalec v vnanjih zadevah in poslanik v Londonu Joachim von Ribbentrop je pogodbo podpisal za Nemčijo, za Japonsko pa poslanik Kintomo Mušakoje.

Pogodba povdarja, da mednarodna komunistična organizacija s svojim sedežem v Moskvi z vsemi sredstvi, ki so ji na razpolago, skuša voditi notranje zadeve tujih držav in s tem ogroža svetovni mir.

Nemčija in Japonska sta se za dobo petih let zavezali v naslednjih točkah:

1. Obveščati in posvetovati se medsebojno in skupno nastopiti proti delovanju komunistične internacije;
2. Povabiti tretje stranke, čijih domači mir ogroža razruševalno delo komunistične internacije;
3. Stalno izmenjavati obvestila o delovanju v tej zadevi;
4. Ostro nastopiti doma in v inozemstvu proti osebam, ki direktno ali indirektno delujejo za komunistično internacijo;
5. Sodelovati v mednarodni kampanji proti komunizmu s stalno nemško-japonsko komisijo.

Sovjetska Rusija, trdeč, da je nemško-japonska pogodba vojska zveza proti Rusiji, v soboto ni hotela podpisati pogodbe, ki dovoljuje Japonski ribolov v teh vodah je za Japonsko največje važnosti in bi imela biti sklenjena za osem let. Dosedanja pogodba poteče letos 31. decembra.

LONDON, Anglija, 26. nov. — Anglija ne bo zavzela svojega stališča niti za fašizem, niti za komunizem in niti proti obema, ne glede na to, kako stališče zavzamejo druge države.

Angliji je več ležer na tem, kako zagotoviti evropski mir, kot pa se pridružiti kakemu političnemu bloku.

LONDON, Anglija, 26. nov. — Boječ se preloma med Berlinom in Moskvo, skuša Anglija doseči pri ruski vladi, da priznase Emilu Ivanu Stiecklingu, ki je bil obsojen na smrt zaradi sabotaže v rudniku.

NOVOSIBIRSK, Rusija, 26. novembra. — Usoda nemškega inženirja Emila I. Stiecklinga in osmih Rusov, ki so bili obsojeni na smrt zaradi sabotaže v Kamerovo rudniku, je zagrajena v tajnost.

Milostni rok 72 ur, ki je po ruskem zakonu dovoljen na smrt obsojenim, je potekel v sredo popoldne. Da bi bil že usmrčen, še ni bilo oznanjeno.

Nekateri so mnanja, da Emil Stieckling še ni bil usmrčen, ker bo komunistični izvrševalni odbor sklepal o prošnji, katero je za Stiecklingovo pomilostitev vložil nemški poslanik v Moskvi.

STAVKARJI ZAPUSTILI TOVARNO

SOUTH BEND, Ind., 25. nov. — Najbolj zabavna delavska demonstracija v Ameriki je bila sinoči končana, ko se je 1200 delavcev, ki so 6 dni vstrajali v tovarni Bendix Products Corporation, vrnilo na svoje domove.

Od torika prejšnjega tedna je 900 delavcev in 300 delavk ostalo v tovarni in so se ves čas zabavali s petjem in plesom. Ko so korakali iz tovarne, so pehi in vihrali z zastavami.

Pred tovarno so stali vozovi polni železnice, ki so jih odpeljali v mesto, kjer so dobili navodila za piketiranje, ki se je pričelo uro pozneje.

Homer Martin je z godbo prikorakal skozi vrata iz tovarne, za njim pa so najprej prišle ženske in nazadnje moški.

Ko so se postavile straže stavkarjev pred tovarno, so se pričeli delavski zastopniki in lastniki tovarne pogajati za poravnavo spora.

ROJAKI, NAROČITE!

SLOVENSKO-AMERIKAN-SKI KOLEDAR za leto 1937
Stane 50c

BLAZNIKOVA PRATIKA za leto 1937. Stane 25c

ŠTIRI KNJIGE VODNIKO-VE DRUŽBE za leto 1937. — Stanejo \$1.50

Naročili smo tudi knjige MOHORJEVE DRUŽBE in ko jih doimo, bomo objavili v listu.
KNJIGARNA "Glas Naroda"
216 W. 18th Street
New York City

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 128th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	\$6.00	Za New York in celo leto	\$7.00
Za pol leta	\$3.00	Za pol leta	\$3.50
Za štiri leta	\$11.50	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
		Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno neobčuj iz pramnikov

"GLAS NARODA", 216 W. 128th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

LAŠKO-NEMŠKO ZBLIŽANJE

Pariški list "Excelsior" je objavil senzacionalno poročilo o zblizanju med Anglijo in Italijo.

Zanimivo je, da je gentlemanski agreement, ki ga je Masolin ponudil Angliji, zbudil nepričakovane probleme v zvezi z nemško občutljivostjo tako napram Angliji kakor napram Italiji, ki morejo še bolj zaplesti položaj v Evropi. Nemčija se baje z vso odločnostjo upira takemu dvostranskemu angleško-italijanskemu dogovoru.

Kakor je list zvedel iz zanesljivega diplomatskega vira, je angleški poslanik v Rimu, Eric Drummond, izročil zunanjemu ministru Ciani tik pred njegovim odhodom na Dunaj spomenice svoje vlade, v kateri so označene glavne smernice za normalizacijo angleško-italijanskih odnosov, ki so bili v času sankcij zelo napeti.

Angleška spomenica poučarja skupnost interesov obeh držav na Sredozemskem morju ter predlaga angleško-italijanski dogovor o medsebojni pomoči, ki naj bi obsegala naslednje važne točke:

1. pomorska oporišča; 2. ojačenje obeh mornaric; 3. sodelovanje obeh mornaric v interesu ohranitve statusa quo na Sredozemskem morju.

Izredno važen je naslednji odstavek v angleški spomenici, ki se ne bavi s postopkom glede priznanja italijan, imperija, namreč z vprašanjem pri katerem je treba angleški vladi upoštevati tudi razmere v domači notranji politiki. Spomenica poudarja željo Anglije, da bi priznala aneksijo Abesinije, kakor hitro bi se našel postopek, ki bi omogočil Ligi narodov, da se ta aneksija sankcionira.

Dočim so se ti diplomatski razgovori med Anglijo in Italijo vršili v strogi tajnosti, je nemški odpravnik poslov v Londonu knez Bismarck odšel v zunanje ministrstvo ter izrazil Edenemu nemške pomisleke zaradi morebitnega dvostranskega angleško-italijanskega dogovora.

Istočasno je nemški poslanik v Rimu Hassel podvzel slični korak pri italijanski vladi ter izjavil, da bi bil gentlemanski agreement med Anglijo in Italijo nasproten z nemško-italijanskim dogovorom, ki je bil sklenjen ob priliki obiska zunanjega ministra grofa Ciana v Berlinu in Berchtesgadnu.

Pariški listi ne prikrivajo, da bi pomenila obnova starih prijateljskih odnosov med Italijo in Anglijo preziranje francoskih interesov ali celo ogrožanje teh interesov na Sredozemskem morju.

Sicer se mora Italija v primeru takega sporazuma oddaljiti od Nemčije, kar bi bilo za Francijo zelo povoljno, ker ji je italijansko-nemški blok pač najbolj nevaren, toda na drugi strani ima Francija važne interese tudi na Sredozemskem morju, po katerih nihče ne vprašuje in za katere se celo v Parizu nič kaj ne brigajo. Namesto, da bi imela Francija koristi od obnove normalnih odnosov z Italijo, jih bo imela Anglija.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 18.00	Lir 300
\$ 11.70	Din. 500	\$ 27.00	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 54.00	Lir 1000
\$ 46.00	Din. 2000	\$ 108.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODYRŠENE SPREMEMBI GORI ALI DOL

Za izplačilo voljnih sredstev kot zgoraj navedeno, pošiljamo v danjih ali nekaj dnevih, če je potrebno, za boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.-- morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.--	\$ 10.75
\$ 15.--	\$ 15.75
\$ 20.--	\$ 20.75
\$ 25.--	\$ 25.75
\$ 30.--	\$ 30.75
\$ 35.--	\$ 35.75
\$ 40.--	\$ 40.75
\$ 45.--	\$ 45.75
\$ 50.--	\$ 50.75

Priloge dobijo v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NARAZNA IZVŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOŽBINO SL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 128th STREET NEW YORK, N. Y.

Pod vaško lipo.
Piše kakor mihi FRANK KERŽE

Nekaj spominov na Ivana Cankarja in Zadrugo.

(O priliki razvitja spomenika v Kulturnem vrtu cleveland-skem.)

Nerad pisem kake spomine, zakaj v moji obeh predstavljajo pogrebščino. V življenju je tako: duševna mladost stremi vedno v bodočnost. Ko se pa človek postara in sede, se polahko vrača iz bodočnosti ter se preokrene na preteklost. V mladosti človek ustvarja, v starosti pa gleda na svoja dela in išče spomenika v njih.

So pa gotove prilike, v katerih je človek dolžan, da nekoliko pogleda nazaj, ne zastran sebe samega, ampak zastran dogodkov, ki so v zvezi z našim preteklim delom. In tak dogodek je tudi spomenik Ivana Cankarja, katerega so odkrili na Zahvalni dan v kulturnem vrtu cleveland-skem.

Kdor hoče pisati kaj o naši kulturni zgodovini zadnjih štideset let, mora pred vsem prominentno poudarjati Zadrugo. Zakaj iz nje so izšli naši največji kulturni delavci, ki so vtisnili večni pečat razvoju našega naroda.

Kaj pa je bila Zadruga? V letih 1888 in 1889 se je zbrala skupina dijakov, katere namen je bil, da se pripravijo za bodoče večje delo. Ustanovili so krožek in ga krstili za Zadrugo. V ta krožek so pritegnili vse take dijake, ki so obetali s svojimi talenti ustvariti kaj v bodočnosti. Dobili so svoj prostor v nekdanji Streliški ulici — ali se še tako imenuje ali ne, tega ne vem — in sicer v hiši ki je bila ob stezi, katere je držal na grad. Bil je to dom Ivana Štefeta, ki se je kasneje udejstvoval v politiki.

Namen te Zadruge je bil: prednašati literarna dela, vaditi se v govorništvu in kritizirati. V ta namen so bile seje vsak teden in pri vsakem takem sestanku je moralo biti pripravljeno nekaj gradiva. To se pravi: člani so priglasili svoja dela, jih čitali in potem splošno razpravljali o njih. Pravzaprav je bilo tako: kdor je kaj pisal, je moral dati nekaj dni poprej pripravljenemu kritiku, tako da se je na seji čitale ob enem delo in kritika.

Dasi je bila Zadruga namenjena pred vsem za dijake iz višjih razredov, so vzprejemali včasih tudi dijake iz nižjih, če so pokazali kake posebne talente. Tako se je tudi meni posrečilo v tretjem razredu, da sem bil vzprejet v Zadrugo. Bil sem namreč na dobrem glasu za proste domače naloge, ki so mi prinesle marsikateri "šterak", kar je bila moja trifa. Enkrat vema, da sem moral ostati celo iz šole za en dan, ker sem imel nič manj kakor šest nalog objavljenih in sicer na znano temo: Žive kličem, mrtve objokujem — (O zvonu.). Vsako nalogo je bilo treba obdelavati dokaj drugače, ker so šle vse pred enega profesorja. Če bi bilo kaj vidne sorodnosti, bi bili vsi v "trublu", jaz pa ob svoje šterake.

Bilo je v letu 1892-93 ko sem bil pozno v jesen prvič na seji Zadruge. Srečal sem tam osebe, katere so mi po večini v živem spomnu, četudi sem mogoče že koga pozabil. Bil je Ivan Cankar, Dragotin Kete, Josip Murn-Aleksandrov, Mrhar-Silvin Sardenko, Dinko Pue, Franc Novak, Ivan Lovrenčič, Anton Dermota, Josip Oblak, Valenčič, Ivan Štefe, Bojan Drenik — in mogoče še kdo, katerega se pa ne spominjam danes.

Ivana Cankarja sem poznal že poprej, vendar pa nisem imel dosti stika z njim. Vzrok je bil prvič ta, ker je ob študiral realko, kar je bilo čisto nekaj ločenega in drugačnega od gimnazije. Zakaj med "realfuhsi" — kot smo nazivali one, ki so hodili v realko in med "šulfuhsi", kakor so klicali nas gimnazijce, je obstajalo tradicionalno sovraštvo, ki se je večkrat razvilo v prave medsebojne boje na šancah ljubljanskega grada. To je bil en vzrok. Drugi je bil pa ta, da je Ivan Cankar živel vselej tam okoli Brega, medtem ko sem se jaz držal podgradske okolice in znane "Kraevje doline."

Pravilo Zadruge je bilo, da pripravijo ta ali oni za vsak teden kako stvar, predavanja ali kar bodi. Pesniki so prihajali s svojimi muzami, pisatelji s povestmi, politiki s članki itd. Ampak to ni bilo vse. Vsak član Zadruge je imel dolžnost, da je od časa do časa nastopil tudi kot govornik. Medtem ko je pri pisanih predmetih še sio nekako, smo imeli pri govornih največjo zabavo. Enemu se je ustavilo in ni šlo naprej pod nobenim pogojem. Čim bolj je poiskoval, toliko več je pozabil in dostikrat se je kdo kar vsedel rdeč kot puranov greben in gorak, kot bi ga bili iz krova potegnili. Drugi je spet imel kaj drugega.

Pri razpravah in kritikah sem si prvič zapomnil Cankarja. Medtem ko nas je bila večina usmiljenih in prizanesljivih, je bil Cankar brutalno direkten in zrelah je človeka, da se je kar kadilo.

Jaz sem bil priglasil svoje prvo precej dolgo delo: V valovih življenja. Snovi se ne spominjam več, le to vem, da je bilo dosti pisanja in da sem marsikdaj potihoma krel, ko so me vabili na "šance", da s gremo "kofe" pa nisem smel iti, če sem hotel, da bo delo pripravljeno za bodočo sejo.

Po nekaj mesecih sem postal bolj zvit. Videl sem namreč, da prihajajo pesniki s par pesmimi, pa so odpravili svojo dolžnost. In rekel sem pri sebi: bom pa še jaz izkušal priti nalahko skozi.

Za neko nedeljo popoldne je bila priglašena seja. Jaz sem obljubil svoje delo. A dan poprej je bil papir še ves bel. In mislil sem: bom še jaz pripravil par pesmi — te bodo kmalu gotove.

Šel sem na Grad pod stare "šance", in začel s pesmimi. V dveh urah jih je bilo šest. To je bilo pa več, kakor jih je prinesel povprečni pesnik.

Izročim jih dopoldne v nedeljo mojemu kritiku Valenčiču, popoldne pa na sejo. Ko končam s čitanjem, pride kritik. Nič ni bilo hudega, dokler se ni oglasil Ivan Cankar, katerega sem poznal že toliko, da sem vedel, da ne pomenja to ničesar dobrega.

Najprej se dotakne kritika, potem pa vzame moje pesmi in jih neusmiljeno raztrga drugo za drugo. Kaj mi je vse povedal, tega ne vem, samo to vem, da sem ves čas gledal neko piko na steni, da z mirom preženem tisto kri, ki mi je silila v glavo.

Nazadnje pride do ene pesmi, katere naslov je bil: Hrepenenje. Bile so majhne tri kitice o dekletu, ki je stalo pod drevesom in zrla dve ptici, ki sta si spletali gnezdice. Tisto pesem je Ivan Cankar prebral in rekel tako: "To je pesem, ki je prav dobra in če jo malo opiliš, ti jo vzprejme vsak list. Da imaš talent, to kaže ta pesem, ki je prišla iz duše, medtem ko je onih pet nastalo kar tako, ker si mogoče mislil, da moraš prinesiti malo več na sejo."

Peter Zgaga
VESELE VDOVE

Če sem mu zameril poprej, sem mu v tistem trenutku odpustil vse. Zakaj vedel sem dobro, da Cankar ne ostane nikomur dolžan in da so bili drugi dostikrat v takem položaju kakor jaz.

V spominu mi je še en prizor. To je bilo pa tako: pokojni Josip Murn-Aleksandrov je čital svoje pesmi. Kritik mu je bil Mrhar-Silvin Sardenko. Murn je bil bolj slab predavatelj, kar se mu je nekako zadiralo, ko je govoril ali čital. Tudi če bi bila stvar dobra, nisi mogel prav dosti pronači, če je predaval Murn.

Kritika Mrharja-Silvin Sardenka se je začela z besedami: vsak začetek je težak. Kaj je potem bilo, ne vem dosti, le to se spominjam, da se je Mrhar držal principa: boljše je, da novincem naliješ kaj grenkega v kupo, bo najbolj vstreženo na seji.

Ko je končal s kritiko, je skočil Ivan Cankar pokonci. In začel je z besedami: "Vsak začetek je težak, posebno pri kritikih." Potem je neusmiljeno raztrgal oceno in proglasil Murnove pesmi za dosti dobre, četudi niso bile še za javnost.

Tako nam je bil Ivan Cankar pravzaprav edini, ki je vselej povedal svoje misli brez ozira na desno ali levo in sicer na najbolj direkten način. Imel je oster jezik, ki ni prizanesel nikomar. Ob neki priliki sem mu pokazal neko pesem v ljubljanskem Zvonu in rekel, da je po mojem mnenju dokaj slaba. Čudil sem se, da jo je list vzprejel.

"Vidiš, to je tako," mi je rekel. "Ta oseba (živi še danes) je v javnosti, to in to, torej že nekaj šteje. In takemu ne pravijo pri uredništvu: ne vzprejemo, je slabo — ker si ne upajo."

S temi besedami mi je povedal in pokazal marsikaj, kar mi je v poznejšem življenju razrešilo marsikatero zastavico.

Ivan Cankar je bil v tistem času pesnik. Delala sva skupno kakše dve leti. Obhajali smo petletnico Zadruge v nekdanjem Travnovem mlinu na Glincah, ki je imel v drugem nadstropju veliko dvorano. Petletnica je bila v drugem letu po mojem pristopu v Zadrugo — bil je to njen višek in tudi njen konec. To je bilo pa tako: Zadruga je izdajala mesečni list z enakim imenom, v katerega so prišla najboljša dela, ki so se prednašala na sejah. List je bil pisan na roko — pisal ga je tedaj Ivan Lovrenčič, katerega smo odbrali, ker je imel najlepšo pisavo.

Naravno je, da smo izčrli en sam iztis, kateri je potem krožil med člani — pa tudi drugi so ga dobili v roke, posebno taki, o katerih smo mislili, da imajo gotovo talente.

Tako je zašel list tudi v razrede. In bilo je — če se ne motim — v razredu profesorja Štrjofa, kateri je zapazil, da se nekaj giblje pod klopmi, prihitel in dobil našo Zadrugo v roke. Spravil jo je z različnimi pripombami o "smrkavcih", ki si vse upajo in prinesel na profesorsko konferenco.

To smo hodili poparjeni tiste dni. Vsako zborovanje in združevanje je bilo namreč po šolskih zakonih prepovedano. Zakon smo prelomili — kaj bo zdaj? Ali ukor ali celo "karcer", kar smo imenovali zapor na nedelje. Vse to bi ne bilo tako slabo, če bi ne imelo za posledico: "entprechend" v zadržanju, kar je pomenjalo: dvajset goldinarjev kazni v bodoči polovici leta. In goldinarji so bili v tistih časih tako redki, kakor med depresijo dolarji. Malo je bilo dijakov, ki bi bili v stanu plačati to brez vidnih posledic za domačo hišo.

A dobil se je na konferenci mož širokega obzora in resnične ljubezni za idealno mladino. Ta mož je bil še danes na Visokem pri Kranju živeči msgr. Tomo Zupan. On je bil katehet na gimnaziji, zaeno pa vo-

Peter Zgaga
VESELE VDOVE

Ta kolona bi morala biti pravzaprav v sredo objavljena, pa me je bil Frank Masle prepozno obvestil o velikem dogodku, ki se pripravlja za jutrišnji dan v Slovenskem Domu na Danube Streetu v prijazni slovenski naselbini v Little Falls.

Tozadevno vabilo se nam je posrečilo stlačiti v sredino izdajo, dočim so morale te vrstice do danes počakati. No, saj jih bodo še dovolj zgodaj čitali vsi naši veseli ljudje v Worcesteru, E. Worcesteru, Elk Creeku, Cherry Valley, Roseboomu, Dorloo, Fly Creeku, Hartwicku, Ridgefield Springs in po drugih okoliških naselbinah ter se v zadnjem hipu odločili za ples in zabavo, ki jo prirede na Žibersah slovenske vdove.

Se mene je zamikalo, da bi stopil tja gori, pa se bojim, da bi me bilo treba prinesiti nazaj oziroma bi moral ob bergljah prikrevsati. Kajti vi ne poznate tamkajšnjih vdov tako kot jih jaz poznam — Bog mi grehe odpusti.

In koliko jih je! Saj je tam skoro vsaka druga ženska vdova. Vse so še mlade — takole od tridesetih do šestdesetih let. In vse precej obilne. Če stopita dve menkrat v prostorno in svetlo Masletovo kuhinjo, se o belem dnevu tema naredi. Včasih jih je pa v Masletovi kuhinji kar po deset, in takrat je treba v poletnem času že od treh popoldne vse luči prižgati. Govore vseskrizem in vsevprek, poglavitno besedo ima pa vdova, kateri niti vdovec Matija ne pride čez pas. (Se mi zdi, da ji je Katra ime. Pravijo ji pa Katrečka, ali tako nekako. Svoječasno je stanovala na Seeley Street).

Katra ima torej glavno besedo, Beta, Marjana, Liza — in še cel bataljon drugih — ševeda tudi ne molče. In kako bi molčale, saj so vendar ženske in še vdove povrhu. Ker je vsaka vdova že pa naravi nekoliko divja, je umevno, da tudi žiberske poznaem divjajo, v soboto bodo pa popolnoma zbeležale.

Bije namreč zadnja ura. Ad-vent se bliža, premog je drag, zima bo dolga. Kdo bi jim zametil, če hrepene po gorkoti? V soboto ponoči se bo torej odločilo in se mora odločiti, kako bo šlo življenje naprej: ali v osamelosti in zapuščenosti ali v omami drugih medenih tednov, ki se bodo kar cedili samih sladkosti.

V soboto bodo zadržani v tem letu vrgle trnek in zadnjič nastavile past. Ni vrag, da bi se kaj ne ujelo. Že vsaj jaz jim želim vso srečo.

V soboto se ne sme nobena izgovarjati, da ne utegne. Za cno noč se pa že vsaka lahko odtrže od doma, saj nobeni ni več treba previjati in dojitj otrok. Tudi tiste, ki imajo farme in biznese naj pridejo. Farmericam bodo že otroci in hlapci živino povrdevali, Johana naj pa za sobotno noč Martinezu salon in baro prepusti.

Boljšega čuvaja ne dobi v vsej okolici. On se ne bo pritačnil niti kronjaka, niti gimn, niti rje-a. Kajti vso pijačo, ki je sedaj v salonih naprodaj, smatra Martinez za neužitno pijačo. On namreč verjame le v doma skuhano pijačo, le v domači pridelek.

Udeležba bo velika. Predvsem bodo navzoči fantje in vdovci; — taki vdovci, ki jim je žene Bog vzal, in taki, ki so jih jim cigani odvlekli.

Zakonskih mož v družbi svojih boljših polovic bo pa na sobotni veselici le malo. Zakonske žene jih namreč nočejo s seboj ker se žele same dobro in pošteno zabavati med svojimi botji ali manj zadovoljnimi tovariščami. Bodo že dobile kakšen izgovor, da bodo svobodne in proste vso noč. Kajti ženska si zna pomagati, samo še hoče. Toda pomagati si mora tako, da je nji in možu v veselje. Česar ni Reza še nikdar napravila bo storila v soboto zvečer.

— Frank, — bo rekla svojem možu, — jaz bom šla na veselico, ti se pa s karo kam odpelji. Kam daleč, da te do jutra ne bo nazaj. V Herkimer, v Dodgeville ali v Utico. Na zgornji polet v kostru so v šalei trije dolarji, če se boš v Utico peljal.

GRDINOVI KOLEDARJI

Firma A. Grdina in Sinovi v Clevelandu, naznanja, da je sprejela veliko zalogo stenskih koledarjev v velikosti 19x28 palev. Koledarji so za vsak mesec drugačnih slik z lanske trgovske razstave. Na željo jih firma pošlje vsakemu kamorkoli, zlasti pa v staro domovino. Za pošiljate se računna 25¢. Naročila se sprejemajo v obeh prodajalnah za pohištvo: 6019 St. Clair Ave in 15303 Waterloo Rd. Pošljite naročila takoj, da jih sorodniki v stari domovini dobijo še pred Božičem.

A. GRDINA & SONS, CLEVELAND, OHIO.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DŽUNGLSKA MAČKA

Kdor je prekoračil pragozd križem krašem, vse povsod, mu je zapisan. Kdor se je zapisal temu velikemu, mu ne prepusti samo svoje duše, ampak tudi svoje telo, ker gozdni vrag pride — bogve odkod pride, ko bije ura. Začne se z malarijo, ki te napade katerikoli večer. A že je gozdni vrag zasadi svoje orodje v deblo tvojega življenja. Kakšen je? Neki Vambuti mi ga je pokazal na lovu. Bilo je ob rcki Rubi. "Ali slišite mrtvaškega ptiča?" me je vprašal zamorec. Pred obsežnim drevosom je stala majhna, svetla pošast ter mahala s sekuro. Morebiti je iz mene govorila mrzlica, morebiti... Vambuti me je zavlekel v taborišče.

V začetku moje življenske poti kot lovec na zverjad, mi je prerokovala neka stara hotentska žena. To je bilo doli na jugu ob Vetriviru. Zmešala je trske med seboj ter jih zalučala na tla in dejala: "Bog je ustvaril ptice. Majhne rdeče in sinje ptice. Pa tudi antilope, ki žive med grmovjem. Ustvaril je opice, ki žive po vrhovih. Ustvaril krokodile, ki žive v Rumeni reki. Vse je ustvaril Bog. Ravnaj se po njegovih postavah."

Tako mi je dejala hotentska žena, pa sem se ji smejal. Streljal sem ptice, antilope in opice. Dvajset let sem jih lovil. Vambutiški poglavar mi je za kruh prodal kožo džunglske mačke. Spomnite se sira Johnstona, takratnega guvernerja v Ugandi, ki je okapijevo kožo pokazal učenjakom. Ostrneli so takrat modri gospodje. Nova žival? Res? Vse kar "leze in gre," je bilo nvrščeno, od mravelj pa do slona, vsak košček sveta preiskano. Kako je moči najti žival, ki bi je ne kazali v muzejih? Dolgo so takrat zoologi tajili. Zato sem sklenil ustreliti džunglsko mačko, da bi pokazal njeno kožo in okostje.

Tako sem naslednje jutro z Vambutijem odšel v gozd. Vsi so si podobni, ti majhni loveci z dolgimi rokami. Razviti, s poltlačnimi nosovi. Vendar se mi je zdelo, da sem ga nekje že srečal. Morebiti na lovu. Lok z zastrupljenimi puščiami je tiščal k sebi. Svoje nosače sem pustil v vasi, samo ovirali bi me. En teden bo trajalo, največ dva. Dva dni sva hodila po "barri-barri" eni izmed tistih neskončnih karavanskih cest, ki v pragozdu vežejo trgovska središča. Po njih mora hoditi človek za človekom. Ni mi ugajal ta majhni, urni Vambuti. Nikoli se ni obrnil, da bi se ozrl name. Urno je

plezal čez trhla debela, ki so nam tu pa tam zapirala pot, ali pa si je zlahka utiral pot skozi gosto grmovje. Skozi štrne ovijalk in listja sem mu težko sledil. Toda za vsemi zaprekami sem slutil džunglsko mačko. Med počitkom sem vprašal pritlikavca, kdaj prideva tja, kjer domuje mačka. Pokimal mi je ter dejal, da se klati tankaj vsepovsod, paziti morava le na njene sledi. Lahko reči, a najti jih na tleh iz samih nagitih ovijalk. Nazadnje mi je bilo že vseeno. Lahko bi me vodil skozi pragozd od Iruma do Brazavile, pa bi mu sledil. Kdo drugi bi našel džunglsko mačko? Tolažil sem se s tem, da je to moj zadnji lov v pragozdu. Samo to džunglsko mačko bi bil rad ustrelil.

Kožo, mi jo je prodal poglavar, sem svedca nosil s seboj. Če ne dobim mačke, imam vsaj kožo. Nisem vedel, kako dolgo že kolovrativa po džungli. Zlatavaj sem že pozabil na čas in prostor. Nekeč proti jutru sem bil že pri kraju s svojimi močmi. Čutil sem samo mehka, spolzka tla pod nogami in drevje je plesalo pred menoj. Zdajci se je pritlikavec potuhnil za neki grm ter pokazal predse. Videl sem, da je švignila mimo neka žival, opica morebiti. "Mačka" je siknil vodnik, kar je učinkovalo na me kot poliv. Gozd ni več plesal pred mojim očmi, pod mojim nogami pa so bila trdna in ravna tla kot nekdanj.

Ta večer je pritlikavec naredil bajto iz listja ter razpil ohenj. Tukaj torej bova dobila boječo, redko mačko. Bil sem zadovoljen, kot je človek zadovoljen po dovršenem napornem delu. Plamenči ogenj je v koči izliča naredil prijeten dom, a tesno izbo, ko je pojenjal. Predme je počepnil Vambuti ter odložil svoje puščice.

Ko sem se naslednje jutro prebudil, Vambutija ni bilo več. Bržkone je na lovu, pa se kmalu vrne. Toda ni prišel. Bilo je poldne, ko sem se zavedel, da sem v džungli — sam. Sam v džungli, nekje v mračnem gozdu, brez vodnika, s

puško in smešnimi dvajsetimi naboji. Čakal sem vso noč in še naslednjega pol dne, nakar sem se podal v negotovost. Kot v sanjah sem taval po pragozdu, dokler se nisem prebudil sede na trhlem debelu ob neki reki. Bilo je ponoči. Valovi so butali ob neznan breg. Jasno sem slišal, kako klokočejo. Spomnil sem se prerokovanja: "Ravnaj se po njegovih postavah!" In ker sem se takrat smejal ter streljal in pobijal dvajset let...

Da, naslednje jutro je priplula ladja. Nerodna ladja, kot sto drugih, ki plovejo po Kongu.

Skozi pragozd in močvirja sem prinesel s seboj, kožo džunglske mačke. Debelo bodo gledali zoologi. Časopisi pa oznanjali, mačka bo dobila ime — po meni. Nato sem v kajuti zaspal. Prebujen sem in najprvo segel po koži. Ni je bilo. Debelo me je gledal boy, ko sem ga vprašal za kožo. Nato je pokazal svoje velike, bele zobe: "Da, mister, stara koža, z luknjami in blatna. Zanič. Delal sem pri Brumeau Co. — veletrgovini s kožami — nič ni bila vredna ta koža. I dobro je gorela, kot vse stare kože." Kapitan je prikimal ter me potrepil po rami: "Le pomirite se! V kajuti imam bivolovo kožo, vzemite jo, če jo morete rabiti..."

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Slovenecem, živčim v milijonem mestu New York, dosedaj bolj malo poznata "Atlantska Federacija" bratskih društev Slovenske Narodne Podporne Jednote, priredi jutri (v soboto) zvečer veselico v Slovenskem Domu 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Mogoče bi bilo mnestno vsaj malo opisati namen in cilj te najnovejše organizacije, vendar prepustil bom to bolj zmognim možem, da to o priliki storijo in se bom dotaknil za sedaj samo veselice, katera je pred nami.

Za to našo prvo prireditev smo se kar na hitro odločili, in upamo, da bomo zasnogli postreči našim gostom z vsem, kar pomaga, da človek preživi prijeten večer. Da se bodo mladi in plesa željni lahko boljše sukali, to bo skrbel naš mladi in agilni Jerry Koprivšek s svojim orkestrom. Da bodo zadovoljni tudi tisti, kateri so bolj nagnjeni na atletično stran bomo imeli kegljanje za dobitke. Prva nagrada je \$5.00, druga \$3.00 in tretja nagrada \$2. Kar se pa tiče pijače in prigrizka, je pa nepotrebno naglašati, ker Dom je v tem oziru nad vsako kritiko. Prepričani smo, da ne bo nikomur žal, kateri nas poseti ta večer.

Ker je to prva prireditev federacije, s tem ne mislimo reči, da so društva, tvoreča to federacijo, nova. Društva kot "Slovenija" št. 56, "Bratska Zveza" št. 140, "All Americans" št. 580, kakor tudi društva št. 540 v Elizabeth, N. J., št. 687 v Manville, N. J., in št. 606 v Reading, Pa., vsa včlanjena v Slovenski Narodni Podporni Jednoti, že dolgo časa vršijo svoj glavni cilj, to je podpirati v potrebi svoje člane in gojiti duh bratstva med člani.

Vsa ta društva, posebno pa društva, poslnjoča v Greater New Yorku in okolici, so vedno podpirala vsa bratska društva pri njih prireditvah, tako podpornih kakor tudi prosvetnih društev. Tudi mi vabimo vse društva, da se po možnosti odzovejo našemu pozivu in nas posetijo ta večer. Prepričani smo lahko, da jim ob prvi priliki gotovo povrnemo. Torej na svidenje v soboto zvečer dne 28. novembra v Slovenskem Domu v Brooklyn, N. Y.

"Veselični Odbor..."

Nekdanjim naročnikom.

Današnje številko Glasa Naroda bodo dobili v roke tudi tisti naši rojaki, ki so bili pred leti naročeni na Glas Naroda, pa so ga iz različnih razlogov opustili.

Po našem mnenju so bile slabe delavske razmere poglavitni vzrok. Marsikateri naš rojak ni izel niti za kruh in druge najnujnejše življenske potrebe. Dasi mu je bil list priljubljen, mu pri najboljši volji ni bilo mogoče obnoviti naročnine.

So pa tudi taki, ki so nas prosili, naj jim pošljamo list, češ, da bodo plačali zanj, ko se bodo razmere izboljšale. Zanašajoč se na njihovo pošteno besedo, smo to storili — v mnogih slučajih, žal, v našo škodo.

Dolg je naraščal, in ker na ponovne opomine ni bilo nobenega glasu, smo bili primorani list ustaviti.

Izdajanje Glasa Naroda je v zvezi z ogromnimi stroški. Zalagati pa ne moremo več, saj smo pred leti toliko žrtvovali, da je narasel dolg pri naročninah na deset tisoč dolarjev.

Precej dolžnikov se je zavedlo svoje dolžnosti, poravnalo dolg in se ponovno naročilo na Glas Naroda. Uverjeni smo, da bodo storiili isto tudi oni, ki so nam s pošteno besedo obljubili pravnati svoj dolg.

Zdi se nam, da je le malo takih (ali pa sploh nikogar), ki so opustili Glas Naroda, ker jim čtivo v njem ni bilo po volji. "Glas Naroda" je namreč edini neodvisen slovenski list v Združenih državah. Ne pripada nobeni stranki in nobeni politični frakciji. V njem ima prostor in besedo vsak, ki se pošteno izraža. Izhaja že petinštirideset let, in njegova zgodovina je tesno zvezana z zgodovino slovenskega naselništva.

Razmere so se znatno izboljšale, in sedaj se onim, ki so bili naročeni nauj, nudi najboljša prilika, da ga ponovno naroče. Če še kaj dolgujejo, naj pošljejo nekaj na račun dolga, nekaj pa za naročnino.

Glas Naroda vam ko vsakodnevni tovariš, ki vam bo prinašal najbolj izbrano čtivo, lepe romane in povesti, šaljivo kolono in razne druge zanimivosti.

Naročite ga je že vsaj za nekaj mesecev, pa se boste po tem času prepričali, da ne morete biti brez njega in nosce postali stalni naročnik.

SVOJI K SVOJIM!

Williams FURNITURE Store

254 First Avenue, cor. 15th St., New York City

(SLOVENSKO PODJETJE)

VSE ZA VAŠ DOM EVERYTHING FOR YOUR HOME

POHIŠTVA, POSTELJNINE, PEČI, ZAVES IN PRÉPROG

Vaš dom je glavna stvar.

SEDAJ JE NAJBOLJŠI ČAS ZA NAKUP PO ZNIŽANIH CENAH. — PREPRIČAJTE SE

CASH or CREDIT ZA GOTOV DENAR ALI NA OBROKE

Trgovina je odprta vsak dan do 9. ure zvečer. Ob sobotah do 10. zvečer.

Cleveland, O.

V četrtek, 10. decembra, ob 8. uri zvečer, poda WPA potom skupine igralcev in pevcev Federal Music Projecta opero "The Bohemian Girl", ali po naše "Češko dekle" v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Opera se vrši pod pokroviteljstvom Prosvetnega kluba S. N. Doma. Vstopnina je prosta s posebno vstopnico, ki se dobi pri zastopnikih društev Prosvetnega kluba SND in pri tajniku tega kluba, v uradu tajnika SND in pri tajnikih pevskih in dramskih društev. Otroci smejo na predstavo le v spremstvu staršev, ako imajo vstopnico drugače ne.

Ali ste že kedaj želeli slišati spevoigro, spremljevano z romantično godbo? Sedaj se vam nudi videti in slišati opero popolnoma zastonj. Vsi Slovenci in Jugoslovani sploh, ste prijazno vabljeni na to posebno pogostitev, ki se vam nudi sedaj. Udeležite se opere "The Bohemian Girl", ki bo podana na odru S. N. Doma pod direkcijo Handel Wadswortha.

V prizidku se bo serviralo okusno pijačo in prigrizek od strani vodstva S. N. Doma; pa se tudi v gostilni se malo ustavi te, da se pokrepčate z dobrotami tega sveta.

Opera "Češko dekle" je bila spisana in bo peta v angleščini. Je to delo nadarjenega irskega peveca in skladatelja, Mihaela W. Balfe-ja, in je bila prvič igrana na Angleškem leta 1843. Njena melodična glasba, pestri kostumi in scenerija kot tudi nje romantična povest, ima "Češko dekle" še da-

nes isto ljubkost in privlačnost, kot ob svojem rojstvu Cigani, gospoda, kmetje in služinčad, tvorijo veliko število osebja te opere, ki se doigrava v 19. stoletju na Češkem, v tedanji Avstriji, in se suče okrog neke, od eiganov ukradene bogataške hčere. Povest je zelo zanimiva, tudi precej komična, ker je imel pisatelj izredno dober talenta humorja. Zbor te opere "The Bohemian Girl" šteje okrog 80 oseb; baletni ples pleše 12 plesalk, in orkester, ki spremlja opero vseskozi sestoji iz 45 oseb

Opero in orkestro dirigira Mr. Handel Wadsworth. Glavne vloge so v rokah sposobnih pevcev in pevki kot: Miss Maureen Decker poje naslovno vlogo "Češko dekle"; Miss Angelica Nancini nastopi kot kraljica eiganov; Myron Ryan ima vlogo ljubimca Thadeussa, Ted Korosy poje vlogo grofa.

Kdor želi imeti vstopnico za opero "The Bohemian Girl", naj si jo takoj preskrbi, dokler ne poidejo. Zglasite se pri podpisnem.

Erazem Gorshe, tajnik Prosvet. kluba SND.

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

Table listing various books and their prices, including titles like 'ANDERSONOVE PRIPOVEDKE', 'KRALJEVIČ IN BERAC', 'MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON', etc.

NEZAPOSLENI POČIVAJO

Nezaposleni iz okraja Jarrow v Angliji (nekateri niso dela li že nad deset let) počivajo na poti v London, kjer nameravajo ob otvoritvi parlamenta protestirati proti nezadostni pomoči nezaposlenim.

Naročite jih pri: KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street : : : New York, N. Y.

Pot=navzgor=

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

38 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Džorževa mati je komaj izpregovorila s Hartmanom kako besedo. V trdovratnem molku je sedela v svojem kotu in je zaradi tajno prelitih solza imela rdeče oči. Hartman je bil prerahločuten, da ne bi do nje občutil usmiljenja. Pri slovesu ji iskreno stisne roko.

"Ne bodite tako obupani, mama Feldman. Danes leto bomo obhajali veselo svidenje z Džoržem. In dokler bo proč, smete z menoj tako slabo ravnati, kakor se vam poljubi. Ti ho bom in se ne bom pritoževal."

Mati mu ne odgovori, temveč ga samo gleda s svojimi težkimi, očitajočimi očmi.

Naslednje jutro je Džorž odpotoval. Slovo od matere je bilo kratko, toda mučno.

Gita je opazila, kako se je njegovo čelo bolešno nagubalo. Zbere vse svoje moči, da bi izgledala hrabra. Celo smeh si prisili na ustnice. Toda Džorž je videl, kako ji je težko. Njena hrabrost ga ojnata. Noče biti slabjši kot žena.

Z bolestjo v srečo jo še enkrat pritisne na svoje prsi. Ne popisno se spogledata, kot bi si za večno hotela utisniti v srece poteze obraza. Gita se krčevito oklepa njegovega vratu. Džorž jo nežno poljubi in se je oprosti. Nato pa naglo odhiti iz hiše, da ne bi pokazal svoje ginjenosti. Vrata se med obema zapro. Gita strme gleda za njim. Njegovi koraki utihnejo na stopnicah.

Na postajo ga ni smela spremiti. Bala se je ločitve v priročju tujih, radovednih oči.

Skoči k oknu in gleda za njim. Džorž stopi iz hiše in gre naglo dalje, ne da bi se ozrl. Njegovega bolešnega obraza ni smela videti. Šele, ko pride do vogala ulice, kjer je moral zaviti proti postaji, se še enkrat obrne in v pozdrav dvigne roko. Gita iztegne obe roki, kot bi ga hotela zadržati. Tedaj pa Džorž izgine.

Gita ihte pade na stol in si z obema rokama zakrije obraz. Neizmerno velika in težka se ji ta trenutek dozdeva žrtev, ki jo je morala prinesiti s to ločitvijo.

Slednjic pa se pomiri in gre pogledat mater, ki je tudi mnogo trpela vsled ločitve.

Najde jo z okamenelim obrazom sedeti v njenem naslonjaku pri oknu. Nogavica se trese v njenih rokah. Kako hladno in polne jeze ji gledajo njene prazne oči nasproti!

Gita zebe do srea in njene tople besede, ki jih je hotela prisiliti skozi ustnice, zamrjo pod tem pogledom.

Džorž ravno hoče zasesti svoj oddelek v železniškem vozu, ko pride Hartman.

Prijateljsko si stisneta roke.

"Ze sem mislil, da te ne bom več videl, Hartman."

"Ravno zadnji trenutek je še prišlo nekaj vmes. Še enkrat ti želim srečo. Ne skrbi za nič, posebno ne zaradi denarja. Kar boš potreboval denarja, ti ga bom že jaz preskrbel, kolikor ga hočeš. Na tvojo bodočnost morem izdati vsako menico."

Džorž ga neverno pogleda.

"Toliko veruješ v mojo bodočnost?"

"Da!"

Nič drugega, kot "da." Toda Džorž ve, koliko je bilo to vredno iz Hartmanovih ust.

Stisne mu roko.

"Hvala za to spremljevalno besedo. In zavzemi se za mojo ženo. Sedaj pri moji materi njej ne bo poslano s cveticami. Rad bi ji vse to prihranil."

"Za ženo ti ni treba skrbeti. Tako hrabra je in polna upanja, da bo to leto že prenesla. In kolikor bom mogel, ji bom pomagal in jo vedril."

Vlak se prične pomikati. Prijatelja si še enkrat seže ta v roke.

"Pozdravi Gito! Reci ji, naj bo hrabra!" zakliče še enkrat Džorž.

"Vsa sreča s teboj!"

"Na svidenje!"

Z velikim ropotom odpelje vlak s postaje.

"Moja ljuba žena: — Ze deset dni sem sedel od Tebe — v Parizu. Kakšen utis je napravil na me, sem Ti že pisal. V Quartier Latin sem si najel majhno sobico. Prav priprosto je opremljena, pa mi popolnoma zadostuje, ker v njej samo spim. Jem z drugimi učenci plemenite slikarske umetnosti v poznani gostilni, kjer se shajajo umetniki, kjer človek ne je predrago in ne preslabo. Kot sem Ti že p isal, sem se takoj po svojem prihodu pričel učiti. Monessior je živahen, srednje velik mož ni petdesetih letih. Njegove oči svetijo skozi človeka, kadar odpre svoje težke trepalnice. Lep ni, toda njegov obraz je tako izrazit in značilen, da bi ga najraje naslikal. Pogosto stoji za menoj in gleda moje delo. Včasih nejevoljno zamrma in mi naglo vzame čopič iz roke. Z dvema, tremi potezami popravi napako in to se zgodi na tako prepričevalen način, da prav gotovo vem: to neumnost si zadnjikrat napravil. Ze danes vem — tukaj sem prišel pravemu človeku v roke, tukaj se morem naučiti, kar mi še manjka.

Njegove malenkostne lastnosti že poznam. Kadar je prav zadovoljen, tiho živzga skozi zobe in ne reče ničesar. Da sem priden, mi Ti ni treba povedati. Samo v neprestanem delu najdem nekaj tolažbe za svoje srece.

O, moja preljuba — kako bom celo dolgo leto daleč od Tebe prenesel! Ze samo en teden se mi zdi kot cela večnost. Toda ne — o tem ne bom govoril. Saj sama čutiš, kako hrepeneče Te moje misli obletujejo. Ločitev bova junaško prenesla. Ko bom zopet pri Tebi, se bom odškodoval za ves odopovedi polni čas. Ti pa junaško prenašaj, tako si mi obljubila. Samo, da najprej dosežem kak uspeh, moja predraga. Potem si bova kupila majhno hišico v kakem tihem kotičku. Poraščena bo morala biti s trto in ovijalkami. In v tem gradičku bova neizmerno srečna. Potem Te bom vedno držal na svojem sreču. To si izmišljam, kadar zvečer vsled hrepnenja po Tebi ne morem zaspati.

Kako je mati? — Kako se obnaša proti Tebi? Ne za-meri ji, če se huduje nad Teboj. Tem iskrenejše se Ti za-

Hitite

z božičnimi darili.

Ker nastajajo zaradi nestalnosti na denarnem trgu včasih precejšnje zamude pri dostavljenju denarnih pošiljatev, opozarjamo rojake, naj že sedaj odpošljejo svojem v domovino denarna darila, namenjena za Božič.

Če pošljete sedaj, vam lahko jamčimo, da bodo pošiljatev pravočasno dospele.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

hvaljujem, da si bila močna in požrtvovalna in si me pustila iti. Pa moralo je tako biti; to čutim sedaj bolj, kot kdaj poprej. Ali je bil Hartman že kaj pri vas? Zelo se čutim potolaženega, ker imaš tega zvestega prijatelja ob svoji strani. Pozdravi ga! Pozdravi tudi gospodično Škrabo. Ta zvesta duša, kolikor jo poznam, Te najbrže obsipa s tolažljivimi in ljubeznivimi besedami. In tudi z materjo zna tako izbornu občeuvati, in to je tudi Tebi veliko olajšanje. Samo ko bi mogel mater enkrat rešiti iz njene obupne skrbi. Pa tudi to bom nekega dne dosegel.

Sedaj pa lahko noč, moja preljuba žena, moja duša, moje življenje! Na Te mislim v hrepeneči ljubezni in poljubljam Tvoje ljube oči, ki sijejo v moj spomin kot zvezde, polne nad Tvoj Džorž."

(Dalje prihodnjic.)

Iz Slovenije.

SIN JE S SEKIRO UBIL OČETA

Pred malim senatom okrožnega sodišča v Celju se je zagovarjal 22-letni posestnikov in Vinene Stojnšek iz Vodul v žetalki občini pri Rogateu, ker je letos 19. oktobra v Vodulah z dvakratnim udarcem z ostro sekuro udaril svojega očeta Antona Stojnška po desni strani vrata ter mu presekal žile, vsled česar je oče izkrmavel. Obdolženec je skesano priznal svoje dejanje in takole opisal žalostni dogodek:

Vincene Stojnšek je 19. okt. ves dan oral na njivi svojih staršev. Pri delu mu je pomagal sosed Andrej Rampre. Ob 15. sta šla oba v Rampretov gozd po drva. Ko se je vračal obdolženec z naloženim vozom mimo domače hiše proti Rampretovi hiši, se je na domačem pragu oglašil obdolženec oče Anton Stojnšek. Oče je bil sodni cenilec in se je bil malo prej vinjen vrnil z neke cenitve. V vinjenosti je začel sina zmerjati. Ker je sin vedel, da se oče v vinjenosti rad prepira, in pretepa, mu ni odgovoril, marveč je šel z Rampretom do njegove domačije. Ko sta hotela razložiti drva, se je pojavil Anton Stojnšek in začel groziti, da bo vse potolkel, če se ne

bo delalo po njegovi želji. Sin mu je nekaj ugovarjal in izjavil, da pojde spat orat. Po teh besedah je oče pograbil sosedovo motiko, ki je bila prislonjena ob zid, in zamahnil z njo proti sinu, ki pa se je udarec pravočasno izognil in zbežal proti domačemu hlevu. Oče je pohitel z dvignjeno motiko za njim in ga dohitel pri kolarnici. Sin se je ustavil, v tem pa je oče spet zamahnil z motiko proti njemu. Sin se je umaknil, pograbil sekuro in udaril očeta z ostrino dvakrat po vratu. Sin je nato zbežal v gozd. Oče je še tekel z motiko v roki kakih deset korakov za njim., nato se je z grudil in izkrmavel. Sin se je drugi dan sam javil orožnikom v Rogateu. Pri Stojnškovi so vladale žalostne razmerje. Kadar je bil oče trezen, je bil dober. Če je bil vinjen, pa je bil zelo nasilen. Vincene Stojnšek je bil obsojen na 2 leti ječe, in izgubo častnih pravic na dobo 3 let.

UBIJALCA MIHEJA HABIHA OBSOJENA

Na dan vernih duš je celovsko deželno sodišče razpravljalo o tragični smrti Miheja Habiba, posestnikovega sina in člana hodiškega društva "zvezde". Zaradi uboja sta bila

obtožena 25-letni Avgust Media iz Pinje vasi in 25-letni Maks Allesh s Suhe pri Škofičah. Tožbo je zastopal prvi državni pravdnik dr. Suppan. Obtožnica navaja, da so se 13. septembra Mihej Habiba in nekateri njegovi tovariši vračali s pevske prireditve v Dobu ter se mimogrede ustavili v gostilni Burger v Škofičah. V tej gostilni sta se Media in Habib nekaj sprla. Zunaj na cesti sta Media in Allesh Habiba tako pretepla, da mu je počila lobanja na desnem senču.

K obravnavi so bili pozvani spremljevalci pokojnega Habiba, njegova sestra in posestnik Jaeger iz Plešerke, ki je kot prvi našel hudo ranjenega Habiba na cesti. Obtoženi Media se je zagovarjal s silobranom ter zatrjeval, da je tudi Habib njega trikrat udaril. Drugi obtoženece pa je trdil, da ga je Media klical na pomoč, a da je potem, ko je videl kako se Media in Habib svata na cesti, takoj zavil v nasprotno smer. Habihovi tovariši so pod prisego izpovedali, da so pred gostilno slišali, kako je Media zmerjal s psenko "čušji" in kako je potem na cesti Habiba napadel s kolom. Habih je kol prestregel in oba sta padla v jarek. Media in Allesha klicala na pomoč in, čeprav ga prej ni nihče videl ne v gostilni ne na cesti, se je Allesh takoj pojavil. Media je posvetil z električno svetiljko, Allesh pa je Habiba udaril. Hudo ranjenega Habiba so odnesli domov in pred smrtjo je nekemu tovarišu kratko opisoval napad in imenoval napadaleca. Orožniki v Ribni so ocenili zaslišane Habihove tovariše kot trezne in zanesljive fante.

Državni pravdnik je vztrajal pri obtožbi ter naglasil, da je dejanje za obtožena posebno obremenilno zaradi tega, ker ovira v deželi sožitje med Nemci in Slovenci. Zagovornik je Medio zagovarjal s silobranom, o Alleshu pa je trdil, da pri napadu sploh ni bil dejansko udeležen. Priče so bile po njegovem mnenju pristranjene.

Obsojena sta bila Media na 2 leti, Allesh, ki je bil za slične delikte že večkrat kaznovan, pa na 3 leta težkega in poostregega zapora. Zagovornik je prijavil priziv in pritožbo. Razpravil je prisostvovala večja družba Hodišanov in Škofičanov.

TRAGIČNA SMRT

Te dni sta dinar in hlapec posestnice Šribarjeve v Drešnji vasi pri Petrovcih podrla drevo, pri čemer je drevo obležalo na pobočju. Ko sta nato žagala deblo, je odžgani del debela zdrknil po pobočju in zadel dinarja s tako silo po glavi, da mu je zdobil lobanjo. Nesrečni dinar je na mestu izdihnil.

ŽUPNIK FINŽGAR GRE V POKOJ

Te dni se poslovili od trnovske fare Fran Sal. Finžgar, župnik in pisatelj. Kot mašnik ima za seboj 42 let službe, trnovsko župnijo pa je vodil 18 let, od 8. aprila 1918. Njegov naslednik je dosedanji moravški župnik in dekan Janez Cegnar. Župniku Finžgarju pripravljajo Trnovčani slovesen odhod.

SHIPPING NEWS

Na parnikih, ki se debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

- 28. novembra: Conte di Savoia v Genoa
- 2. decembra: Queen Mary v Cherbourg Manhattan v Havre
- 3. decembra: Champlain v Havre
- 4. decembra: Europa v Bremen
- 5. decembra: Vulcania v Trst
- 9. decembra: Normandie v Havre Berengaria v Cherbourg
- 12. decembra: Rex v Genoa
- 15. decembra: Bremen v Bremen Washington v Havre
- 16. decembra: Queen Mary v Cherbourg
- 26. decembra: Normandie v Havre
- 1. januarja: Champlain v Havre Berengaria v Cherbourg Europa v Bremen Manhattan v Havre
- 2. januarja: Conte di Savoia v Genoa
- 3. januarja: Bremen v Bremen
- 10. januarja: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre
- 13. januarja: Conte di Savoia v Genoa
- 19. januarja: Bremen v Bremen
- 20. januarja: Ile de France v Havre Saturnia v Trst
- 24. januarja: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
- 26. januarja: Europa v Bremen
- 27. januarja: Paris v Havre Rex v Genoa

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam približate nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin
- FLORIDA: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffit Walsenburg, M. J. Bavuk
- INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
- ILLINOIS: Chicago, J. Bevilč, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero, in Illinois) Joliet, Mary Bambich La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustia North Chicago, Joe Zelenc
- KANSAS: Girard in okolica, Joseph Močnik
- MARYLAND: Kitchmiller, Fr. Vodopivec
- MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
- MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouže Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatich
- MONTANA: Roundup, M. M. Paulan Washoe, L. Champa
- NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
- NEW YORK: Gowanda, Karl Strulsh Little Falls, Frank Masto
- OHIO: Barberton, Frank Troha Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Remik, John Slapnik Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Kumse Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
- PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, M. Rupnik Export, Louis Supančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polanta Krays, Ant. Tauželj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Žust Pittsburgh, J. Pogačar, Philip Pragar Steulton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schifrer West Newton, Joseph Jovan
- WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Štšk Sheboygan, Joseph Kakeč
- WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike tople priporočamo. TIPRAVA "GLAS NARODA"

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je pouten v vseh stvarih. Vselej naše dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se vsaj upno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržiavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNODRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj, še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v promoznju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniških in nad šest tisoč smrtnih podpor ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

—ODBOR ZA LETO 1936—

Predsednik: FRANK HOTKO 507 E. 72nd St., New York City

Podpredsednik: FRANK MEKING 1055 Greene Avenue Brooklyn, N. Y.

Tajnik: JOSEPH POGACHNIK 580 Liberty Avenue Williston Park, L. I.

Blagajnik: ANTON KOSIRNIK 101-21 — 85th Road Richmond Hill L. I.

Zapisnikar: ANTON CVETKOVICH 983 Seneca Avenue Ridgewood, L. I.

Arhivar: JOSEPH POGACHNIK

Nadzorniki: I. FRED VELEPEC 7725 — 67th Place, Glendale, L. I. II. VINCENT ZALOKAR 71-09 — 69th Street, Glendale, L. I. III. ANTHONY CVETKOVICH 983 Seneca Avenue, Ridgewood, L. I.

Društvo zbiruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.